

Can Miloca

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat del Far, 12 - Zona del Far
Emplaçament	A la vessant nord del Corredor, per un camí a mà esquerra entre les masies de Can Bosc i Ca l'Arenes
Alçada:	485m

Coordenades:

Latitud:	41.62373
Longitud:	2.45545
UTM Est (X):	454637
UTM Nord (Y):	4608144

Classificació

Número de fitxa	08075-148
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Pública
Titular:	Diputació de Barcelona
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 13/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada de planta rectangular construïda en un desnivell del terreny, provocant que l'accés per la façana de ponent es faci per la planta pis. Presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal, i consta de planta baixa i pis. La façana principal, orientada a migdia, presenta un portal d'accés rectangular amb els brancals bastits amb carreus de pedra. Damunt seu hi ha una finestra rectangular amb els brancals fets de carreus, la llinda plana i l'ampit motllurat. Davant seu, tot i que tapat per la vegetació, hi ha un mur de pedra adossat que salva el desnivell del terreny i crea una petita terrassa a l'extrem de ponent de la façana. La resta d'obertures de l'edifici també són rectangulars, les de la façana de llevant reformades. Aquest parament està assegurat amb tres contraforts adossats bastits en pedra. La construcció està bastida en pedra de diverses mides disposada irregularment. Els paraments de llevant i tramuntana deixen l'aparell de l'obra vist, mentre que les façanes de ponent i migdia estan arrebossades i emblanquinades, amb algunes pedres de l'obra vistes també. Adossat a la cantonada nord-est hi ha un petit volum auxiliar amb teulada d'un sol vessant. A la banda de migdia de la casa hi ha una bassa de planta rectangular construïda en un talús del terreny. Està bastida en pedra, amb un revestiment lliscat interior i amb una font que raja mitjançant una teula. Sota la masia, a la banda sud-est, hi ha una destacable bassa de planta irregular, que és l'hàbitat d'un grup d'oques.

Observacions:

L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor.

Història

La primera referència documental relacionada amb la masia la trobem en un registre de retolació de carrers i numeració de cases fet durant el quinquenni 1860-1865. Dins del Veïnat de l'església del Far, amb el núm 3, hi apareix el nom de "G. de Miquel Miloca", com a cap de casa d'un edifici i sis habitants. Posteriorment, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, dins del llistat de l'any 1897, hi apareix el topònim "Miloca", situat dins del veïnat del Far. En aquest sentit cal especificar que, el veïnat del Far, no va formar part del municipi de Dosrius fins l'any 1836. Pel que sembla, la masia havia format part de les propietats de ca l'Arenes. Segons les fonts orals, durant bona part del segle XX, a la masia hi hagueren masovers. La Diputació de Barcelona la va adquirir a mitjans o finals dels anys 70 i, des de l'any 1982, hi ha uns masovers que s'ocupen de la finca i fan feines dins del Parc del Montnegre i el Corredor. Pel que fa a les reformes, els darrers masovers han fet diverses intervencions per evitar el seu degradament. S'ha refet la teulada, es va arranjar un dels murs que havia caigut durant el temps que la casa va estar deshabitada (entre que van marxar els darrers masovers i la va adquirir la Diputació) i s'han fet reformes interiors.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.79/159. DIPUTACIÓ DE BARCELONA (1989). Pla Especial del Montnegre i el Corredor (Serralada de Marina). Aprovació definitiva 20-07-1989. [Inèdit]. JUBANY I PINÓS, M. Àngels; ALSINA I BOIX, Neus (1990). "El medi natural: Les Aigües (III). Les fonts i els safareigs". El Comú, núm. 14, p. 16. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

